

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Narečnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 131.

V Ljubljani, v soboto 8. junija 1889.

Letnik XVII.

Binkošti.

Jutri praznuje katoliška cerkev oni večno pomemljivi dan, ko so se izpolnile besede Gospodove: „Tolažnik pa sv. Duh, katerega bo poslal Oče v mojem imenu, on vas bo učil vse“; ko je prišel blagoslov na apostole, novo življenje na svet. Prerojeni so bili apostoli, srce se jim je razgelo z ognjem nebeškim in ohrabilo, da se niso bali krutih sovražnikov, temveč sejali seme sv. resnic med nevernimi narodi in polagali temelj krščanski omiki.

Od tedaj plava ladija Petrova na valovih človeškega gibanja; stresajo jo viharji, peni se večkrat morje, a ladija je trdna, ne razsuje se ob pečinah človeških strasti in zmot, ker vodi jo nebeški krmar. Ljudje se varajo v stvarih, ki prijaajo strastem. To se godi v malem, kakor v velikem. Že stokrat so sovražniki katoliški cerkvi napovedovali pogin, ter klicali: „Krščanstvo se je preživelo, katoličanstvo je mrtvo!“ Pisali so knjige o „veri in prihodnosti“, dokazavali, da je krščanstvo vsaj „vednostno“ mrtvo, da je „mumija le z navideznim življenjem“. Prostožidarski belgijski minister je pred leti imenoval katoličanstvo „truplo, ki naj se zakoplje“. Znani Nicolai je pred sto leti prorokoval krščanstvu le še 100 let življenja, in da bodo po preteku te dóbe „le še modroslovski knezi in narodi v Evropi.“ Pred dobrimi petdesetimi leti je Heine napovedal bližnjo smrt krščanstva.

„Krščanstvo je mrtvo!“ To pesem čujemo tudi mi v raznovrstnih napevih, in učenjaki (?) rešujejo resno vprašanje, kako naj se nadomesti krščanstvo. Katolike so že imenovali može preteklosti. V vezani in nevezani besedi so v Prusiji proslavljali kulturni boj. „Mreža je sedaj tako tesno speta okoli cerkve“, rekel je tedaj neveren mož ob zelenem Renu, „da se ji pridružim, ako se zopet reši.“

In rešila se je, izpolnile so se besede Görre-sove o prejšnjem lovu na cerkev po stari pripovedki: „Čez strn in drn so jo lovci preganjali, silili jo v vedno ožji krog. Ko pa so lovci vrgli mrežo po nji, prikazal se je „Stari“, sedeč na robu gozda, in preganjana je hitela k gospodu, pokleknila predenj.

Gospod se je ozrl; pogled je zadel preganjalec, strahu so se oddaljili.“ Tak konec lovu — je bil že stokrat. Sredstva, s katerimi hočejo sovražniki pogubiti katoličanstvo, ta sredstva je pozivljajo.

Francoski akademik Vivet je pisal: „Krščanstvo je bilo že mnogokrat ranjeno, a je še vedno, kakor je bilo, polno življenja in luči. Umirajoče drevo ne rodi takih sadov. Tu pa je zdravi sok, ki prihaja iz korenin, tu spoznamo po gotovih znamenjih večno mladost.“ Protestantski zgodovinar Macanlay je pisal: „Ne vidimo nobenih znamenj, da bi se katoliška cerkev bližala koncu. Večkrat slišimo, da je svet od dne do dne bolj prosvetljen, in da ta prosveta koristi protestantizmu. Imamo dovolj vzrokov, da dvomimo o resnici teh besed. Ako se je svet — predugačil, zgodilo se je na korist katoliške cerkve.“ Po kulturnem boji je pisala protestantska „Kirch. Ztg.“ „Gospodstvo Rima nad duhovi ni manjše, marveč močnejše. Rim dobiva novo moč iz svojih izgub.“

Pred kulturnim bojem so klicali v Berlinu proti Vatikanu: „Šteto je število tvojih dni; pride tvoj dan; pride tvoj padec.“ Po kulturnem boji je pisal protestantski list: „Rim je proslavljen.“

Tak je bil vedno boj in zmaga, in tako bude ostalo do konca dni.

Občni zbor „Katoliškega tiskovnega društva“ v Ljubljani.

(Konec.)

Po prečitanem poročilu izprosi si besedo gospod And. Karlin, ter vzpodbuja odbor in udeležence marljivo podpiranju „Slovenca“. Priznati mora vsakdo, tako nekako so se glasile njegove besede, kdor nepristransko sodi, da se je „Slovenec“ v zadnjem letu dokaj povzdignil. Nekaj se mu vendar sme še očitati, namreč to, da je nekako preveč „kranjski“, ker ima od drugod premalo sotrudnikov, premalo dopisnikov. Neogibno potrebno je, da se dobé stalni sotrudniki in dopisniki v glavnih mestih vseh slovenskih kronovin v Trstu, v Gorici, v Celovcu, v Mariboru, Zagrebu itd. Res je, da

vneti rodoljubi tudi od tod pošiljajo včas prav mičnih poročil, za kar smo jim iz srca hvaležni, a vse premalo za slovenski dnevnik. V to treba stalnih dopisnikov. Teh pridobiti bodi prva skrb gg. izdajatelju, vredniku in tudi odboru društva, ki tudi sicer že list blagodušno podpira, za kar smo mu vsi hvaležni. Sklepa z iskreno željo, da bi se njegovemu glasu vsi pozvani odzvali, ter izreče upanje, da ga ne bode lista na Slovenskem, boljšega od „Slovenca“, če bodo vsi slovenski konservativci storili rodoljubno svojo dolžnost (Dobro!).

Prav toplo se za tem zahvali društvu vrednik „Domoljubov“, č. g. Andrej Kalan, za podporo listu naklonjeno. Kako potreben je bil ta listič, je najboljši dokaz to, da se nasprotniki tako srdito obračajo proti njemu in njegovemu vredniku. Pa pogum velja! Prijatelji na delo, podpirajte, razširjajte list, tako kliče konečno g. vrednik.

G. kanonik Jeran spomni se župnika Jožefa Jeriča, ustanovitelja „Katol. tiskarne in bukvarne“, poroča o spomeniku, kateri mu je dal postaviti na grob, izreka zahvalo vsem prijateljem rajnega, ki so zložili za spomenik že čez 100 gl., ter prosi, naj bi se dobili morda tudi še drugi, ki bi hoteli zložiti v ta namen še kakih 60 gl.

3. točka dnevnega reda bilo je posvetovanje o nameravani premembi društvenih pravil. Premembe, katere nasvetuje odbor, niso bistvene. Največje pomembe je morda ta, naj bi bili občni zbori vsaka tri leta in ne vsako leto. Izpustili naj bi se točki 3. in 7., ker je 3. sedaj, ko smo že posestniki „Katol. Tiskarne“ in „Katol. Bukvarne“ brez smisla, v 7. točki izražena misel bi se pa s prvo spojile.

V posvetovanji, v katero so posegli, nekateri celó po večkrat gg.: dr. Kulavie, dr. Lampè, Šiška, Kalan, župnik Sajovic, Žlogar in drugi, vsprejel se je načrt popravljenih pravil, kakor ga je priporočal odbor, izvzemši par nasvetov g. J. Šiške, ki so pa tudi le formalne zboljšave teksta, v §§. 4., 5. in 8. novega načrta.

Jednoglasi pritrjuje dalje občni zbor odborovi prošnji, naj se odbor pooblasti, v imenu občnega

LISTEK.

Bela Ljubljana o Binkoštih.

Komu bi srce se ne veselilo, ko se človek ozre o binkoštnih praznikih po naši stolnici. Po ulicah je vse živo in premenjeno, zlasti po onih, ki vedejo k stolni cerkvi, in po Mestnem trgu valí se tók naroda, kumi in kumice z nežnimi birmančki, in okoli cerkve sv. Nikolaja je šum kakor v panju.

Vrli Posavci in brhke Posavke, zavedni Šiškarji poleg Šiskaric v zalih pečah; sploh ima ta dan okolica ljubljanska prednost, in mora se ji umikati — mesto. Stanovniki njegovi o Binkoštih najraje potujejo v božjo prirodo na kmete, v romantične kraje gorenjske, ali pa k sinji Adriji, sémtertja sfrčé iz njegovega ozidja vrli „Sokoli“ letos — v središče Dolenjske — in druga društva, v obče vsak gleda, da ostavi zatuhlo ozidje, dokler je še vzreti v prirodi pomlad, koja letos neobičajno dolgo traja. Lepo je to od nje, in če se bo ponavljala v taki krasoti, kot letos bodoča leta, postali bodo Ljubljančani razvajeni in zahtevali bodo vsako leto tako čarobno vigred, kot letošnjo.

Prirejajo se na vse kraje izleti, zabave — in Binkošti! To je nasprotje, kajti v sv. pismu ne čitamo nič o binkoštnih veselicah, razvedrenji, baš nasprotno stoji v zgodovini apostolov v II. poglavju, I. vrsti, dosti razložno: „Bili so vsi skupaj zbrani na tistem mestu.“ Žal, da ne zbora državni zbor! „Vsi složno skupaj!“ To bi bil svetoven dogodjak, in železnice morale bi prirejati posebne vlake, da si državljani ogledajo to čudo na Dunaji. Toda, kaj neki omenjam dunajsko zbornico; so nekje manjše korporacije, družbe, koje imajo jako jalove namene, in tem složnost ne more biti mil gost.

V Ljubljani pa so binkoštni praznike minijturni junaki dneva — birmanci, oni imajo pravo na to. Ko bi birmine ne bilo, kje bi neki bile Binkošti? Torej malih ne prezirati, ki v ta dan od vseh vetrov hité in vró peš in jež, i v krasnih ekipažah, praznično oblečeni, deklica na strani svoje odičene, zale kumice, in kum ponosno tik svojega zornega in veselega birmančka. Kako željno pričakujejo tu v stolni cerkvi v dolgih vrstah vladike!

Duhovnim darovom pa sledé posvetni. Da bi le vsak kum in kumica svojemu birmančku izbrala med mnogimi birmanskimi darili najprikladnejše,

kajti v tem oziru hočejo jeden drugega prekositi. Marsikak pošteno in obilno obdarovan birmanček bil bi zadovoljen z velikodušnostjo svojega kuma in kumice, toda ko mladež vidi, da so njeni sodrugi kar obsipani z darili in marsikaka birmana gospica dobí daril, kakor bi veljalo to že svatbi, po vodi je zadovoljnost! Pri izbiranju birmanskih daril ne smelo bi se torej skopušiti, a tudi ne trositi; kar se mene tiče, zagovarjal bi v tem oziru „zapravljivost“, a ne — stiskanje.

Človek je samo jedenkrat birman, in če ima birmanček za kuma stiskača, skopega botra, zadovoljiti se mora z darovi sv. Duha, toda teh ne vsprejme od kuma.

Kar pa se narodne noše tiče, je bela Ljubljana ta dan, kakor bi bila posuta z makovim cvetjem, nepozabljenkami, šmarnicami, in — te prekrasne, svetovnoznane péče! Lepo je to vselej, ko se nam prilika nudi, občudovati pestro našo narodno nošo!

„Vidiš,“ — pripovedovala je stara kmetica z rudečo ruto na glavi svoji mladi vnučici danes dopoldne pred Radeckyjevim spomenikom v „Zvezdi“ — „vidiš, draga moja, njega dni bilo je todi vse drugače. Tega spomenika, generala Radeckyjevega,

zboru tudi še kakšno drugo reč v novih pravilih spremeniti, če bi se mu morda iz kakega imenitnega vzroka potrebno zdelo.

4. Na mesto umrlega odbornika gosp. Josipa Jeriča izvoli se z vsklikom za dōbo 1 leta po našetu odborovem č. g. profesor dr. Ivan Janežič.

5. Pri točki „posamezni nasveti“ ne oglasi se nihče. Zato predsednik sklence ob 12^{1/2} II. občni zbor, ko se je zahvalil prevz. knezoškofu, da so se ga vdeležili ter prepustili mu to dvorano za zborovanje, ter vsem p. n. gospodom udom, ki so prišli k zboru.

Prevzvišeni gospod pokrovitelj podeli na to vsem pričujočim svoj višepastirski blagoslov, ter spregovoré pred razhodom nekoliko oduševljenih besedij o potrebi in koristi tega društva, ter o dolžnostih, je podpirati. Sklenejo z željo, da dobiva društvo več in več udov in da Gospod prav obilno blagoslovi njega delovanje.

„Matica Slovenska.“

XXIV. redni veliki zbor „Matice Slovenske“ se je vršil dné 5. t. m. Predsednik preč. gosp. profesor in častni kanonik Josip Marn je ogovoril zbrane matičarje tako-le:

Zadnji naš občni zbor (XXIII.) bil je lani dné 18., predzadnji (XXII.) predlanskim celó 13. aprila; danes pa je že 5. junija. Zakaj letos toliko pozneje? — Da se približamo pravilom, v katerih se veli: Občni zbor bodi navadno poleti, o poletenskem času. Vendar so še drugi vzroki. — Lani sem oménil v občnem zboru, da 4. dan febr. leta 1864 šteje se rojstni dan „Matice Slovenske“; letos 4. febr. zvršila je torej svojo XXVletnico, svoj srebrni jubilej. V naslednjih dveh sejah (80. in 81.) poprosil sem gospodov odbornikov, naj mi svetujejo, ali in kako naj praznuje „Matica“ svojo petindvajsetletnico. — Svetovalo se mi je, naj jo praznuje akademiško, brez lastnih troškov, brez banketa in koncerta; — naj se v zboru opiše morda njena zgodovina. Ali temu nasproti se lahko reče: Prvo desetletje opisal je dr. Costa, kar se nahaja v Letopisu l. 1874; drugo pa tajnik sedanjí v Letopisu l. 1885 natanko, da se bolje skoro ne more. Zgodovina zadnjih štirih ali petih let pa Vam je preživo v spominu ter ne kaže, da bi se danes vnovič razpravljala. — Reklo se je, naj se občni zbor vrši o šolskih počitnicah; ali — skušnja uči, da takrat še domači odborniki hitro uidejo iz mesta in se pozgubijo po deželi, nikar že, da bi se moglo privabiti več vnanjih odbornikov in gostov. — Meseca februarja XXVletnico praznovati — letos že celó ni kazalo. O Velikonoči so ljudski učitelji imeli svoje zborovanje. Tako se je odločil za „Matico“ čas nekako o Binkoštih. — Kar pa XXVletnico tiče, smem reči, da se je „Matica“ o njej poslavlila s tem, da je dala svojim družnikom štiri dobre in lepe knjige; slovensko razumništvo pa naj jo poslavi s tem, da v tem obilnejšem številu pristopa ter pospešuje njene namene bodisi s pisanjem, bodisi z razširjevanjem itd. — Dr. Costa pravi o koncu svojega spisa: „Naj Bog blagoslovi tudi v prihodnje ta zavod, in naj se ga krepko poprime narod slovenski, da bode storil v drugem svojem desetletji enak korak naprej, kakoršen je storil v

ni bilo tu; v dveh vrstah stale so na tem mestu stare košate akacije in kostanji in pod njimi rudeče „pomalane“ klopí. To je bilo pred štiridesetimi leti, ko sem prvíkrat prišla v Ljubljano.“

„Kako to dobro veste, mati?“ — dé na to okroglolično dekletce.

„I kaj bi ne? Tega človek tako hitro ne zabi. Seznanila sem se tu prvíkrat s tvojim dedom. Kako hitro minejo časi, kakor bi bilo to danes!“

Da, svoje odnošaje ima binkoštna dōba v našem središču. Ljudje se shajajo, ki se niso dolgo že videli, in se sestanejo, koji so se dolgo pogrešali in iskali. Nedvojbeno je, da spomin na staro Ljubljano ni jedín. Kdo vé, kako bode v štiridesetih letih v naši Ljubljani!

Všeč je vsakemu bela Ljubljana naša, mična in ljubka je, toda položite roko na srce in odgovorite, ali bi ne mogla biti še lepša? Binkošti bi morale biti praznik, slavnost vseh Slovencev, bogatih in ubožnih, vseh stanov, društev in zborov — v beli Ljubljani, kakor bode i to jutri in pojutranjem v zavednem Novem mestu. Toda tolažimo se in „na svidenje“ o sv. Petru in Pavlu pri razkritji spomenika v središču Slovenske!

A. S.

prvem (Letopis 1874 str. 9)! — Smelo rečem, in mislim, da mi boste pritrdili vsi, da je „Matica“ naša v drugem desetletji storila še boljši in slavnější korak, kar je razvidno iz omenjenega poročila (Letopis 1885), brez ropota in šuma po pregovoru: Kar raste, šuma ne dela.

Kako se je vĕdla „Matica Slovenska“ v letu preteklem, slišali boste, gospodje! v poročilu tajnikovem. Dovolite, da poprej oménim le nekaterih stvari!

Lani, kakor véste, bila je 40letnica cesarjeva. Tekmovali so v svečanostih najbolj Slovenci. Tudi „Matica“ ni zaostala. Darovala je v ta spomin 214 „Spomenikov“ in 1037 zvezkov „Zgodovine avstrijsko-ogerske“ učiteljskim in šolarskim knjižnicam po vseh krajih slovenskih — ne le po Kranjskem, tudi po Štajerskem, Koroškem, Goriškem in Primorskem. Došle so jej dostojne pohvale za to na pr. od visoke deželne vlade Kranjske, od ces. namestništva tržaškega itd. Čudno se je zdelo človeku, da so se cesar lani tolikanj branili vseh vnanjih, potratnih svečanosti, ter priporočali le dobrotne, ljudomile namene. — Grozno pa se je posvetilo dné 30. januarija tega leta. — Z užaljeno rodbino, z užaljenim cesarjem žalovali smo vsi pravi in verni podložniki. — Ali — gospodje! v ognju se skusi zlato. V tej prebridki nezgodi skazali so se nam presvetli cesar najvzorníše; dali so nam a) vzor čudovite vdanosti v to, kar je le dopustil Bog, in b) vzgled čudovitega zupanja v previdnost božjo. In, gospoda moja! kadar mislim na to, kar se godí in goditi ima na onem nesrečnem mestu po cesarjevem ukazu, vedno in vedno prihaja mi na misel naša slovenska osveta, češ, tukaj je pač v svojem najbolj vzvišanem pomenu. In prav to je, kar nam je cesarja še bolj priljubilo. In zato Vas, gospodje! o spominu onega prebridkega dogodka povabim, da vstavši izrazimo iskreno pomilovanje presvetli vladarski rodbini, vzlasti preljubljenemu cesarju ter v tem slovesnem trenutku pritrdimo vnovič staremu gĕslu slovenskemu: Vse za vero, dom, cesarja, kojega nam Bog ohrani še mnoga, mnoga leta!

Govoril sem lani v občnem zboru nekoliko o pravi omiki, do katere naj „Slovenska Matica“ s primernimi knjigami pomaga slovenskemu narodu; govoril tudi o njenem očitnem napredku pa o veselem napredovanju slovenske knjige sploh. — Temu mojemu ogovoru poklonilo je glasilo ustavoverske stranke na Kranjskem, katero — hvala Bogu! — ne izhaja v Ljubljani, temveč prihaja le-sém iz nemškega, nekdanj slovenskega Gradca, uvodni članek, v katerem omiluje „Matico“ in slovensko razumništvo, češ, po nazorih načelnikovih nemogoč je vsakateri napredek! Meni pravi, da sem fanatik, zelot, da v ultramontanski jarem vpreči hočem vse slovstvo, in — ker sem povedal nekatere besede po Ostromiru, da že pripravljam Slovence za staroslovansko liturgijo itd.! — Ne bi Vam, gospodje! omenjal tega zaradi svoje osebe — nikakor ne; le veselí me, in to veselje želim tu izraziti, da — vsaj kolikor jaz vém — nobeden slovenskih, pa tudi slovanskih listov ni potegnil je s tem ustavoverskim glasilom, — da je po tem takem čisto samo popolnoma pogorelo s svojo jeremijado! — Nemogoč, pravi, je po teh nazorih predsednikovih vsakateri napredek! — Mari mu je naš napredek! — Mej vrsticami se marveč bere, da ga le jezi naš napredek, da ga jezi in peče napredek naše „Matice“ in književnosti slovenske. Jezi in peče ga lepa sloga, katera vlada v naši „Matici“, in vladala bode tudi v prihodnje, ako Bog dá!

Pohvalil sem se lani, pohvaliti se smem tudi letos, da so me čvrsto podpirali gospodje odborniki! Hvala javna bodi vsem tistim, kateri ste se darovali „Matici“ na korist, pregledovali in presojevali jej spise itd. Pohvaliti smem gospoda tajnika, kateri več dela, nego je dolžan. Hvala bodi o tej priliki v imenu „Slovenske Matice“ sploh mestnemu starešinstvu in njegovemu načelniku, gospodu županu, ne le, da ste nam dobrovoljno prepustili dvorano v zborovanje, temveč tudi, da ste naklonili njenemu tajniku poleg dosedanje službie še neko mestno, in sicer tako, da ne bode „Matici“ na kvar. Kdor pozná marljivega našega tajnika, mu tudi iz srca čestita k tej pridobitvi.

Dobila je „Matica“ tudi novega, dasi že starega blagajnika, pa tako vestnega in skušenega, gospoda Robiča, da si sme čestitati, katerega naj

Bog nam še dolgo ohrani! — Predno pové on katero o naših računih in proračunih, dovolite mi, gospodje, le še besedico!

Kakor druga leta — kosila je nemila smrt tudi v preteklem mej družniki „Slovenske Matice“, in celó mej odborniki. Omeniti hočem sedaj le izvrstnega, za naše društvo tolikanj zaslužnega odbornika, g. Cigale-ta. Bil je rajni dolgo iz one sedmerke, katera je bila izvoljena že v prvem občnem zboru leta 1865. Sedaj nas je le še šestero: starosta gospod dr. Zupanec, gospoda Vilhar in Vavrú, g. ravnatelj Praprotnik pa jaz mej ljubljanskimi, in mej vnanjimi g. L. Svetec, kateri se že tudi skoro petindvajset let trudijo „Matice“ na blagor. Čast, komur čast! Slovenec ne sme biti nehvaležen! — Kakor se nam je užalilo o smrti izvrstnega, pa tolikanj skromnega g. Cigale-ta, tako smo se pa oveselili o tem, da so presvetli cesar povzdignili v čast tajnega svetovalca rojaka slovenskega, slavnega učenjaka, dr. viteza Miklošiča. Dr. Miklošič je častni član „Slovenske Matice“. Svĕst sem si, da v smislu Vas vseh nasvetujem, naj mu današnji občni zbor po posebnem pismu čestita k temu izbornemu poslavljenju, čemur pritrdijo pričujoči soglasno z vsklikom: Sláva! (Dalje slĕdi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. junija.

Notranje dežele.

Za delegacije določene predloge se že tiskajo. Državni finančni minister pl. Kállay bo pri posvetovanji o bosanskem proračunu predložil poročilo na podlagi svojega zadnjega nadzorovalnega potovanja o razmerah v zasedenih deželah. Cesar bo delegacije sprejel dne 23. ali 24. t. m.

Predvčeraj se je v skupni seji *regnikolarnih deputacij* sklenila finančna poravnava med Ogersko in Hrvatsko. Včeraj je bila zadnja seja.

Vnanje države.

Kakor poročajo „Male Novine“, poklical je *srbski* minister verstva, Milosavljevič, škofa Demetrija in Nikanora brzójavno v Belgrad. Dne 5. t. m. popoldne se je odpeljal v metropolijo ter je zahteval od metropolita Teodozija in napominanih škofov, naj se odpovedó, kar pa slednji niso hoteli storiti. Člani liberalne stranke so dobili brezimna pisma, v katerih se jim pretí, da se bo z izgredi tudi njihov shod preprečil enako, kakor se je postopalo zoper naprednjake.

Bolgarsko vojno sodišče je predvčeraj obsodilo dva roparja imenom Janko in Omer na smrt. Jako Todorov in Jumer Račamačkov sta mej drugimi ubila tudi dva vojaka, mnogo oropala po vaseh in tudi kradla. Janko je še le 23 let star, ne zna pisati niti brati, toda vzlic temu je pred sodiščem jako premeteno odgovarjal ter se pošteno vede, tovariš njegov je pa divjak, ki se tudi pred sodnikom ne more brzdati. Razsodba se bo v kratkem že izvršila.

Clémenceau-ova „Justice“ pravi, da je *ruski* car dal črnogorskemu knezu Nikiti „posebno naročilo“ za Pariz. — V Berlinu se je zadnje dni raznesla zopet vest o ruskih oboroževanjih ter so zaradi tega izdatno padli kurzi. „Journal de St. Pétersbourg“ se čudi takim govoricam, ker je vendar ruska politika izključno mirovna.

Vsi *francoski* listi so edini v tem, da napitnica carjeva ni skalila rusko-francoskih razmer. „Parti national“ ravno sedaj pozivlja francoske bogatine, naj opusté italijansko in namesto nje nakupijo rusko rento. — Predvčeraj je imela zbornica pri proračunski razpravi o verstvu jako razburjeno sejo. Ferry je stopil na govorniški oder, tu pa je navstal hud ropot na desnici. Baudry d'Asson je zaklical: „Kri Richaudova bi Vam morala zapreti usta.“ Cassagnac se je izjavil, da hočejo on in njegovi prijatelji poslušati govornika, Bourgeois (Vendée) pa je zaupil: „Zadušili bodemo svoj gnus!“ vsled česar je dobil klic k redu. Ferry je potem naglašal, koliko je storila že republika za šolstvo, takó je dosegel znesek za zidanje šol 224 milijonov. On za svojo osebo je pristaš verstvenega proračuna; posvetna šola je bila vedno tolerantna, zaradi tega pa to zahteva tudi od Cerkve. Tu se mu je razburjeno oporekalo z desnice, potem pa se je seja zaključila.

Švicarski vladi sta zagotovili Italija in velika vojvodina Luksemburg, da se bodeta vdeležili mejnarodne konferencije v varstvo delavcev.

Italijanski senat je odklonil vdeležbo pri slavnosti povodom odkritja G. Brunovega spomenika. — V zbornici je vprašal poslanec Sola, ali je res, kar poroča „Agenzia Stephani“ o zasedenji Kerena. Crispi je odgovoril, da je vest resnična. Ker je glavvar Karamba ras Kafel zgubil zaupanje italijanske vlade, zaukazala je, da se zasede Keren, zgrabi Karamba in razoróžijo njegovi vojaki.

Portugiški katoliški shod je obravnaval o treh glavnih točkah: 1. sredstva za bojevanje proti

(Dalje v prilogi.)

protestantizmu; 2. zopetna uvedba konferencije svetega Vincencija de Paula; 3. položaj papežev. O prvih dveh točkah so se sklenili sklepi ter se je izvolila stalna komisija, ki bo izvrševala te sklepe.

Rumunski poslanec Pano je v predvčerajšnji seji interpeloval vlado zaradi tega, ker je baje pobegnilo več gojencev vojaške šole v Jašu. Ministerski predsednik se je izjavil, da so res nekateri gojenci splezali čez vrtno zidovje ter pobegli v vinograde, a povrnili so se kmalu v šolo. Sploh bo pa vojni minister v treh dneh natančneje odgovoril.

Izvirni dopisi.

Z ljutomerskih goric, 5. junija. (Razne stvari.) Letos ni zastoj letni vladar mokri Jupiter, kajti v kljub lepi spomladi, ki je vse silje naglo in lepo razvila, slišimo vendar od vseh strani o velikih nevihtah in o obilnem dežju; v zadnjem času, dné 29. maja in 2. junija, smo tudi tukaj na severni strani ljutomerskih goric imeli hude nevihte. Obakrat je nevihta skoro po enem in tistem kraju razsajala; nagel dež, kakor bi iz škafa vodo vlival, je potrl mladje po gorica in sadonosnikih, voda je zdrila njive in gorice, ter po dolinah poplavlila mnogo travnikov, žito pa potrla in k lam potlačila, da ga je žalostno gledati. Sicer je silje po polju jako lepo, ali ljudje bodo vendar imeli malo haska, če bodo večkrat take nevihte razsajale. Po gorica so v zadnjem času nekateri premožnejši posestniki s škropljenjem raztopljene galicije preganjali strupeno roso, smatrajoči to za nezmotljivo sredstvo proti tej veliki trdni škodljivki, drugi pa niti ne verujejo, da bi to kaj pomagalo, in nekateri celo trdijo, da to utegne trsju škodovati. Bog vé, kdo ima prav. Mislimo, da bode to še le skušnja pokazala, če nam Bog sam poprej te nesreče ne odvzame. Sicer pa se je letos zopet smoda po gorica bati, ker tolikokrat vroče solnce na mokro listje prisije; da je bukovo listje vse že zdaj poparjeno, je menda tudi temu pripisovati. Grozdje že začenja cvesti; zdaj je torej treba Boga prositi, da nam vsaj kakšnih štiri-najst dni ohrani lepo, mirno in toplo vreme, da grozdje naglo ocvete, in če nas potem še ovaruje strupene rose in hudega vremena, smemo se nadjati dobre vinske kapljice.

Razum teh vremenskih in gospodarskih stvari naj še sporočim, da smo imeli križnega tedna po župnijah velikonedeljske dekanije cerkveno vizitacijo in sv. birmo, katero so mil. knezoškof po preteklih šestih letih spet prišli deliti. Pri sv. Tomažu, kjer so prevzvišeni vladika sklenili vizitacijo in dne 29. maja birmovali, bi še bili radi tudi novega gosp. župnika Franca Geča umestili in ljudstvu predstavili, pa gospod župnik se do tistega dne ni mogel k sv. Tomažu preseliti, ker je to prepozno izvedel.

Če še omenim, da zdaj tukaj otroke oslovski kašelj jako muči, in da je nekaj majhnih otrok že vsled tega umrlo, povedal sem vse, kar mi je zdaj srce težilo.

Iz Pulja (Istria), 4. junija, 1889. Gospod urednik! Čudno se mi vidi, kako da tako malo poročate iz Istre; redki dopisi se čitajo v Vašem cenjenem listu, dasiravno imate, kakor mislim, tudi v Istri nekaj predplačnikov, in se tudi Slovenci zanimajo za nas. Morebiti mi boste odgovorili, manjka nam dopisnikov. Res je, da marsikojna dobra moč neče peresa v roke vzeti in to in drugo zabležiti, zato moramo mi, ki smo slabše v znanji slovenskega jezika, to nadomestiti. — Kakor povsod, tako so tudi pri nas zdaj na dnevnem redu volitve za deželni zbor. To se agituje na vse pretege.

Italijani, ali kakor vi pravite „Lahi“, vidijo, da jim gre za nohte, zato so vso silo napeli — s posavnimi in neposavnimi sredstvi pritiskajo na priprosti hrvaški narod, da bi njihove kandidate volil. Evo vam lep slučaj, koji sem doživel zadnje nedeljo 2. t. m. Bil sem slučajno s tukajšnjim gospodom vrednikom „Il diritto croato“ v Premanturi. To je lepo selo, 2 uri hodá od Pulja oddaljeno. Župnija šteje blizu 1300 duš. Po maši, navadno tu takozvani „župani ali delegati“ ljudstvu pred cerkvijo naznanijo političke in policijske naredbe. Bila sva tudi midva v cerkvi, in ko prideva iz cerkve, čujeva, kako je premanturski župan — znana italijanska izdajica — ljudem „klical“, da morajo voliti Wassermanna in dr. Bemba, to sta od Lahonov postavljena kandidata za občino Pulj. Gospod imenovani vrednik se ni mogel premagati. Ko je imenovani župan nehal hvalisati in priporočevati svoje

stranke kandidate, poprime on besedo ter v jedernatim govoru pokaže, da vse, kar je govoril g. župan, je nespamet, opominjal je Premantorce, da so stari Dalmatini, da so bili dosta dolgo pod italijanskim jarmom sužni-sciavi. In glejte čuda! ta kratki govor je ljudi tako prešinil, da so počeli klicati — živio naš narod in nekoji so bili tako navdušeni, da so počeli peti: „Još Hrvatska ni propala itd.“ — Jednako je bilo tudi v Pomeru. Jaz sem srečo voščil svojemu tovarišu, g. vredniku. Ako bodo vsi tudi na dan volitve, — kar upamo za trdno, — tako zvesto stali na naši strani, potlej bosta šla g. Wassermann in dr. Bemba rakom žvižgat „tje v blaženo Italijo“. Kar mu prav iz srca želimo. — Za danes Vam še sporočim, da tukaj letina prav lepo kaže; ako nas Bog očuva vsake nezgode, bodele drugo leto Kranjci še cenejše in boljše istersko vino pili. — Ako Vam je drago, Vam hočem še kaj pri priliki sporočiti.*) Ako pa vržete ta list v koš, potlej z Bogom, da se osebno vidimo na slovenskokatoliškem shodu v Ljubljani ali pa, ako nam tega Bog in italijanska vlada ne dovoli, v brambi za domovino v „zuckerfabriki“, kakor leta 1878.

Iz Amerike, na Severnem jezeru (Lack Superior), Calumet, 20. maja. Slovenci smo praznovali tretjo nedeljo povelikonočno kaj slovesno. V Zjedinjenih državah ameriških imamo po konciliu baltimorskem III. izvemši nedelj zapovedanih praznikov le šest. Ti so: Br. Spočetje M. D., Rojstvo Izveličarjevo, Novo leto, Vnebohod, Vnebovzetje in pa praznik vseh Svetnikov. Tedaj so pri nas tu delavni dnevi sv. Štefan, sv. Trije Kralji, Svečnica, Sv. Jožef, D. M. Oznanjenje, Sv. Peter in Pavel, rojstvo D. M. in pa binkoštni ter veliki ponedeljek. Ker sv. Jožefa — patrona kranjske dežele — in sedaj tudi vse vesoljne cerkve apostolske — ne moremo praznovati spodobno v 19. dan marteja, praznujemo pa patrocinij njegov tembolj veličastneje. Slovenci tu imamo društvo imenovano: „Društvo sv. Jožeta“. Dvesto in okoli dvajset udov šteje sedaj. Može le in fantje se morejo vpisati. Družabnik vsak plača 50 cent. mesečno; šest dolarjev na leto (= 15 gld. a. v.). Dohodki ti so za bolnike naše, ponesrečene in njihove sorodnike. Lepega vedenja biti mora slehern ud in skazati se z velikonočnim izpovednim lističem.

Mogočno vsajalo nam je solnce zlato v dné 12. maja. Zares lep, krasen in gorak dan! Ob 9. uri bila je napovedana slovesna služba božja za Avstrijane (Ostrij, tako nas zovejo tu Angleži, Francozje in drugi). V dveh vrstah v avstrijski uniformi z vihrajočimi zastavami in močno godbo prikorakajo ti udje sv. Jožefa v farno cerkev, posvečeno presv. Sreči Jezusovemu. Prostorna hiša božja je bila natlačena. Vse polno: Ircev, Nemcev, Francozov, Poljakov in drugih pobožnih in radovednih! Govora dva — prvi na leci, drugi pred altarjem — imel je v slovenskem jeziku č. g. J. Z. Mej péto sv. mašo prejeli so Najsvetejše najpreje udje — še čez 200 — nato mnogo drugih. O kako lepo in ginljivo! Več dni govorili so ljudje le o tej slavnosti in o „Ostrij“.

In zopet so z vihrajočimi zastavami (avstrijske, katoliške in Zjedinjenih držav) z godbo in lepo uvrščeni po vojaški se oddaljili od svetišča Gospodovega. Svet se je koplčil po ulicah, prijazno jih pozdravljali ter se pohvalno o njih izraževal. Ti pa so ponosno stopali po mestu — kot korenjaški Avstrijani — zavedni slovenski sinovi. Čast, komur čast!

Več nego pol tisoč Slovencev je tu. Skoraj vsi so z Dolenjskega. In vedno prihajajo. V teh krajih je namreč bakrena (kufrena) ruda. Toliko neki je je, da nikjer na širni zemlji ne toliko. Ali nekoliko sitnosti dela „kufrena kriza“. Korenike svoje ima ta v glasovitem „panamskem kanalu“ (prekopu). Ondi je Lesseps & Cons. zabil in zakopal kakih 1000 milijonov frankov — prav za nič in zaman! Delavce so sedaj (okoli 10.000 mož) lepo po železnicah zastoj na vse strani odpeljali; — zastoj, kajti bali so se — najhujšega. Neka ameriška družba méni sedaj malo više od panamskega na pol prekopa čez jezero Nikaragua in po ondotni reki izpeljati nov prekop. Stalo bi to delo bajé kakih 80 milijonov dolarjev.

Naše fante tu hvalijo. Pravijo: hencejte, ti so delavci, ti! — Zatorej pa naših eden lažje delo dobi, nego pet Ircev. Zasluži se tu skoraj 2 dolarja

*) Prosimo; draga bodo nam in zanimiva našim čitateljem vsaka vest iz bratske Istre. Op. vred.

na dan (5 gld.). Mesečno vsak z lahka položi na stran 50 gld. a. v. No, čast jim, vsaj se radi spominjajo svoje „stare“ domovine! Nekateri stotak prifrči mesec za mesecem na Dolenjsko! Vendar nevarno pa je, nevarno. Pomislite, gosp. vrednik, 4, 5, tudi 6 tisoč nog pod zemljo riti in razbijati — to niso mačkine solze! Jedna jama je bila sedaj skoraj polu leta zaprta. Veliko bilo jih je zaradi tega brez dela. Trdijo, da je „hudoben človek to storil“. Ne vé, ali nevošljiv našim fantom delavcem ali pa podjetnikom. Deset tisoč dolarjev so obljubili tistemu, kateri bi jim zločinca pokazal, kateri je zažgal v jami. Osem delavcev je notri ostalo. Dva Kranjca sta med njimi. Sedaj so jo zopet odprli. O tistih ponesrečenih ni duha ne sluha! — Janez Turek iz Sent-Mihaela pri Novem mestu (Rudolfovem) doma, pokopan bo jutri. Irci namreč so v eni jami razstreljevali kufrene žile. Blizu zraven so delali drugi. Ko so zažgali, jih neki niso opozorili na to — in več je bilo ranjenih. Ta je bil smrtno zadet, par dni je sila veliko trpel — bil je previden s sv. zakramenti. Brat njegov, Jernej, je nekaj dni poprej službo odpovedal — in se rešil smrti.

Dnevne novice.

(Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda) je imelo dné 5. junija svojo XXVI. sejo. — Navzočni: Prvomestnik: T. Zupan; odborniki: dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, Matej Močnik, ces. svetovalec Ivan Murnik, Luka Svetec, dr. Vošnjak, Andr. Zamejce, Ant. Žlogar. Od nadzornikov: Oroslov Dolenc. — Blagajnik dr. Vošnjak naznanja dohodke in troške od zadnje seje. Prispevke je poslalo dozdaj šestindvajset podružnic. — Neki rodoljub je podaril družbi delnico „Narodne Tiskarne“. — Tajnik A. Žlogar poroča, kako je izvršil ukrepe zadnje seje. Mej tem sta bili ustanovljeni podružnici: Kamnik z okolico in ženska podružnica v Gorici. Snuje se podružnica na Koroškem. Osobito razveselivna so poročila načelnikov goriških podružnic. Kot III. zvezek „Knjižice družbe sv. Cirila in Metoda“ izide v kratkem spis o Valentinu Vodniku, namenjen mladini, a bo dobro došel i vdeležencem o bodoči slavnosti pri odkritji Vodnikovega spomenika. — Odbornik J. Murnik poroča o tržaški šoli. Prvo mesto učitelja-voditelja podeli se gospodu Mihaelu Kamuščič-u; drugo mesto pa učiteljici Josipini Delkin. — Dr. vitez Bleiweis poroča o prošnji za podporo z večjo svoto, ki se usliši. — Nekoliko manj važnih prošenj je bilo uslišanih. — Druge nenujne zadeve se zaradi „Matičnega“ zborovanja odložé za prihodnjo sejo.

(Slavna čitalnica v Loki) je poslala podpor-nemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji 32 gld. kot čisti donesek v korist imenovanemu društvu prirejene veselice. Slava! V zadnjem večeru slovenskega kluba na Dunaji daroval je g. Peter Hlačer, železniški uradnik na Dunaji, imenovanemu društvu 3 gld.; dva dunajska domoljuba plačala sta isti večer svoje mesečne doneske, in sicer eden za maj in juni, po 1 gld.; drugi za junij 1 gld., skupaj 3 gld. Srčna hvala vsem!

(Volitve volilnih móž.) Poroča se nam: V Stundenci (na Igu) so se včeraj vršile volitve volilnih móž iz sedmerih občin. Po volitvi so se izjavili izvoljenci, da bodo glasovali za moža, ki poznata bremena kmečkega stanu in njegove razmere, ne pa za gospode, ki se od mladosti sprehajajo po parketu.

(Iz Vitanja) na Štajerskem se nam naznanja, da so pri občinskih volitvah v občini Ljubnica v četrtek 6. junija po hudi borbi zmagali Slovenci v vseh treh razredih. Upor od nasprotne strani je bil velikanski. Slovan gre na dan! Čestitamo!

(Zakrament svete birme) bodo prevzvišeni gospod knezoškof delili: Dné 21. junija na Ježici, 22. v Ihanu, 23. v Dolu, 24. v Šentvidu nad Ljubljano, 25. v Šmartnem, 26. v Trbojah, 27. v Preski, 28. pri sv. Katarini, 30. na Igu, dné 1. julija na Golem, 7. v Želimljah, 8. v Škocijanu, 9. v Polji, 10. v Sostrem, 11. v Prežganji, 12. na Jančem, 13. v Kresnicah, 14. v Šmartnem pri Kranji, 15. pri sv. Joštu, 28. na Vrhniki, 29. v Zaplani, 30. v Rovtahu, 31. v Št. Joštu, 1. avgusta v Horjulu, 2. v Polhovem Gradcu, 3. v Črnem Vrhu, 4. na Dobrovi, 5. v Brezovci, 6. v Preserji, 7. v Rakitini, 8. v Borovnici.

(Slavnostni večer,) kateri so priredili dné 5. t. m. gojenci kn.-šk. alojzijevišča, počastili so s

svojim prihodom najodličnejše osebe duhovskega in svetnega stanja; med temi Nj. ekselencija knezoškof, deželni predsednik baron Winkler, FML. vitez Keil itd. Pela sta se dva možka zbora, nemška „Oesterreicher Lied“ in času primerna pesen v spomin Vodniku „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesni“ pod vodstvom g. Foersterja vseskozi izborna. Posebno prijeten glas je imel solist A. Zdešar. Dijaka J. Štrukelj in J. Rihtaršič sta prav spretno igrala na citre. Sedmošolec Franc Bernik je lahkotno vabil iz glasovira misli k pesni „Schäfers Sonntagslied“. Sploh se vidi, da so aložniki jako uneti za lepo glasbeno umetnost. Zadnja točka je bila igra „Mlini pod zemljo“ ali „Zadnje ure paganstva v Rimu“, poslovenil in prosto predelal aložnik Gr. Pečjak. Igra se je igrala le do četrtega dejanja, ker se je na odru pripetila pri luči mala nesreča. Igralci pa so že v prvih treh dejanjih pokazali, kaj znajo, posebno gg. Renier; vsi ostali igralci so bili na svojem mestu.

(Strašna smrt.) V tukajšnji meščanski vojašnici je sinoči ob 9. uri pal z družega nadstropja vojak topničar na kamenito dvorišče tako nesrečno, da je takoj po padcu izdihnil svojo dušo. Zdravnik in duhovnik sta bila takoj na mestu, a pomoč je bila prepozna.

(V Pariz) se je minolo sredo odpeljalo nad 130 čeških „Sokolov“. S prva je bilo „Sokolom“ prepovedano, da se ne smejo vdeležiti telovadbe z zastavo in v društveni obleki. Njim so se pridružili hrvatski „Sokoli“ pod vodstvom Fr. Hochmanna. Včeraj so se pripeljali v Pariz. Sobotno so vzeli srebrn venec iz lipovih peres in cvetja in krasno zastavico, oboje dar rodoljubnih dam.

(Na Dobro) je prišlo 215 gostov-topličarjev, med temi 94 let stari general pl. Valenčič, general grof Mensdorff, učitelj Oberski itd.

(„Zgodovinski Zbornik“.) Tega znanstvenega lista je izšla danes 4. št. Vsečina: Diplomatarij: Potrjenje sodne in ribarske pravice gornjegrajskemu samostanu in osvobojenje samostanske hiše v Celji vseh bremen. — Stare pisane mašne bukve kranjskega farnega arhiva. — Doneski k zgodovini zvonarjev in zvonov po Kranjskem.

(„Makedonien und Alt-Serbien“.) Tako se imenuje krasna, 511 strani obsežajoča knjiga v obliki malega folijanta, katero je spisal znani Spiridion Gopčević, založila L. Seidl in sin na Dunaji. Knjižica ima sedemdeset izvirnih ilustracij in pet zemljovidov ter velja 10 gld. Pisatelj opisuje starosrbske in makedonske pokrajine, cerkve, samostane, mesta, vasi, prebivalstvo, šege, noše, narodno pesništvo itd.

Raznoterosti.

— Zdrav kraj. Župnijska srenja Mošenice, dve uri od Opatije, šteje 2400 duš. Izmed teh je 110 oseb starih od 70 do 80 let, 30 oseb od 80 do 90 let, 3 osebe pa nad 90 let. Trinajst zakon-skih živi v tej občini, ki so že 50 do 65 let poro-čeni. Odkar pomnijo ljudje, ni bilo v Mošenicah na-lezljive bolezni.

— Tri najvišje gore v severni Ameriki so: St. Elias v Alaski, 17.900 čevljev visok; Po-pokatepetl v Mehjiki, 17.700 in Pike's Peak v Ko-loradu, 14.215 čevljev visok.

Telegrami.

Dunaj, 8. junija. Kardinalu Ganglbauer-u se stalno boljša. Noč je bila mirna, brez mrzlice, zavest in zmožnost govorjenja sta se povrnila.

Praga, 8. junija. V ustsko - topliškem premogarskem okraji je štrajk končan.

Pariz, 7. junija. Državno sodišče je znova zaukazalo hišno preiskavo pri dveh boulan-gistiških odličnjakih. Pravijo, da so zaplenili veliko listin, ki dokazujejo, da se je Boulanger udeležil zarote zoper varnost države.

London, 8. junija. (Reuterjevo izvestje.) Na Kreti so izbruhnili nemiri. Podrobnosti manjkajo.

Novi York, 7. junija. Kakor se poroča iz Pittsbourga, našlo je pri nezgodi v John-stownu mnogo Avstrijcev smrt, posebno nemški Čehi in državljani iz spiške in šariške županije.

Umrli so:

6. junija. Ana Rogel, ranocelnikova vdova, 70 let, Vod-nikove ulice 4, starostno oslabiljena. — Ivan Novak, hišni posestnik in mizarški mojster, 75 let, sv. Petra cesta 74, kap.

V bolnišnici:
4. junija. Franc Poznič, kovač, 57 let, v podružnici bol-nišnice na Poljanski cesti 42, valed vnetja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	739.0	22.4	sl. svzh.	jasno	0.00
7. u. pop.	737.9	23.2	"	"	"
9. u. zveč.	737.6	16.4	"	"	"

Srednja temperatura 20.7°, in 2.7° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

8. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 35 kr.
Srebrna 5% " 100 " " 16 %	85 " 75 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 85 "
Papirna renta, davka prosta	100 " 60 "
Akcije avstr.-ogorske banke	906 " — "
Kreditne akcije	305 " 10 "
London	119 " 20 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 48 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 63 "
Nemške marke	58 " 22 "

Otvorjenje delavnice za zla-tarsko obrt.

Podpisani naznanja sl. občinstvu iz mesta in dežele, da je otvoril v **gleda-liških ulicah št. 3 v Ljubljani**

delavnico in prodajalnico,

v kateri prodaja in kupuje vsakovrstno **zlatnino in srebrnino** ter tudi po-pravlja stare stvari.

Za obila naročila se priporoča spo-štovanjem

Ludovik Črne,

(3—1)

zlatár,

Gledališke ulice št. 3.

Prva vipavska sadjarska zadruga

(2)

ima sedaj

svojo prodajalnico

v šolskem drevoredu

za vodo v lesenem pavilonu nasproti semenišču.

NAZNANILO! Vzlic temu, da je dobila sadjarska zadruga danes (8. junija) blizu 80 koškov svežih češenj, bilo je do 9. ure dopoldne vse razprodano. Vsled tega javimo slavnemu ljubljanskemu občinstvu, da **dobimo tudi na praz-nike, t. j. binkoštno nedeljo in po-nedeljek vsak dan posebej sveže češnje** in da bode te dni prodajal-nica odprta do 2. ure popoldne.

Tuji.

5. junija.

Pri **Mateu**: E. Schlegel, oskrbnik, s hčerjo, z Novega dvora. — Karol Seunig, trgo-vec, iz Trsta. — Mila Vernalcken iz Grada.

Katoliška tiskarna

prilagoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Otvorjenje gostilne in priporočilo.

Usojam si opozoriti sl. občinstvo, da sem prevzel v novozidanem poslopji g. Trinkerja

lepo vrejeno gostilno in senčnat vrt

(Gostilna pri Trinkerju.)

za novo vojašnico

v katerej točim izvrstna kranjska, štajerska in druga vina ter vedno **sveže pivo**. Tudi okusna jedila, mrzla in gorka, so sl. občinstvu v veliki izberi na razpolago.

K obilnemu obisku vabi spoštovanjem

Jožef Šinkovic,
krčmar.

Binkoštni ponedeljek: Koncert vojaške godbe pešpolka baron Kuhn št. 17. — Vstopnina 10 kr.

Priporoča svoje izdelke prečastiti duhovščini in p. n. cerkvenim predstojnikom po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. (12)

Na željo pošilja načrte in ilustrovane cenike. Staro orodje in posode jemlje v popravo.

Bolezni želodca

in spodnjih telesnih delov, jeter in vranice, zlata žila, zaprtje, vodenica in kronična driska zdravi se najuspešneje s **PICCO-LIJEVO „ESENCO ZA“ ŽE-LODEC**, koja je tudi iz-vrstno sredstvo proti glistam. Pošilja jo izdelovatelj lekar-nar GABRIEL PICCOLI v Ljubljani (na Dunajski cesti) proti poštnemu po-vzetju.

Varstvena znamka.

Dobiva se pa razven pri izdelovatelju lekarju **PICCO-LI**-ja „pri Angelu“ v Ljubljani po 10 kr., tudi še pri le-karju Rizzoli-ju v Rudolfo-vem in skoraj v vseh le-karnah na Primorskem, Tirol-skem, Koroškem, Štajerskem in v Dalmaciji in sicer po 15 kr. steklenica. (6)

Anton Ravnikar,

krojaški mojster,

29 Rožne ulice LJUBLJANA Rožne ulice 29

vsprejema vsakovrstna v

krojaško obrt

spadajoča naročila, katera izvrši po najnovejšem kroji iz domačega in vnanjega blaga po priznani nizke ceni z zagotovilom solidnega in trpežnega izdelovanja. (6—1)

Prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu se priporoča podpisani v

izdelovanje

najraznovrstnejših oblek

po uzorcih in želji izvršenih. Za trpežnost in na-tančnost delater za nizke cene jamči

spoštovanjem

Josip Strauss,

krojač,

(3—1)

v Ljubljani, Kongresni trg 14.

Prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu
priporočam svojo bogato zalogo

klobukov in slamnikov

najnovjšega kroja in iz zanesljivo trpežnega blaga.
Dalje imam v veliki izbiri vsakovrstne čepice po naj-
različnejših cenah.

Sprejemam in izvršujem vsakovrstna

= krznarska dela, =

ter shranjujem kožuvinno brez poletja.

Spoštovanjem

Anton Krejči,

klobučar in krznar.

Kongresni trg št. 8 v Ljubljani.

Gg. dijakom dovoljujem prednostne
cene. (15-12)

Krščanska in slovanska konkurenca!!!

Prečastita duhovščina, krščanski in slovenski
učitelji in meščani se uljudno prosijo, naj ko-
likor moč podpirajo to solidno, ceno, edino
krščansko in slovansko konkurenco!

Poletno „kamgarnasto“ blago
za moške obleke, elegantno,
trajno in pristno-pralno, 60
cm. široko. Za eno obleko
6½ metra le 3 gl.

Brnsko sukneno blago

le dobre vrste:
3-10 m. za 1 obleko 3 50
3-10 m. „ 1 „ 5 —
3-10 m. „ boljše „ 7 80
3-10 m. „ fino „ 9 50
3-10 m. „ najfinejšo „ 12 50

Brnsko blago za suknje
2-10 m. za zgornjo suknjo 6 30
2-10 m. „ „ „ 8 40
2-10 m. „ „ najfinejšo 12 60

Crno blago za obleke

za duhovnike in salonske
oprave
1-20 m. dosking za blače 3 50
1-20 m. perneine suknja
in telovnik 7 20

Vse, kar ponujajo druge
trdke, ima krščanska kon-
kurenca tudi, in sicer bolje
in ceneje.

Krščanska konkurenca

postrde vestno ter vzame
nazaj, kar bi ne ugajalo.

Določbe, ki naj se izvršijo proti poštnemu povzetju,
pošljejo naj se pod naslovom: Erste österr.
behörd. concess. Handels-Auskunfts-Bureau in Brünn.

Tukaj naj se zahtevajo tudi obrazci in ceniki.

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani zahvali se tem potom prečast.
duhovščini in sl. občinstvu za dosedanje naklonjenost
ter se ob enem priporoča tudi v bodoče v izvrševanje
vseh v

čevljarsko obrt

vitevajočih se del. Za točno, lično in trpežno izvršenje
jamči, istotako za mogoče nizko ceno. Spoštovanjem

Matija Horvat,

čevljarski mojster.

(3) v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 32.

KLOBUKE

v najraznovrstnejših oblikah,
posebej še jako trpežne
lovske klobuke

iz surovega sukna (Loden),
dalje cilindre, čepice in slamnike
od najfinejšega do najcenejšega priporoča

(3-3) **IVAN SOKLIČ,**

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6.

Ledenice

za gostilne in restavracije
s shrambo za jed in brez
iste najboljše in najtrajnejše,
katere prekosé vsak drug
fabrikat, dobé se v vseh veli-
kostih in po najnižjih cenah
pri

And. Druškoviču,

trgovcu z železnino,

na Mestnem trgu št. 10 v Ljubljani.

Kavarna „Austria“

(Café Schmidt)

sv. Petra cesta št. 34 v Ljubljani
(poleg mesarskega mosta) (3)

priporoča se sl. občinstvu z mesta in dežele
v mnogobrojni obisk. Postreže svojim gostom
z vedno svežo kavo in drugimi okrepčujo-
čimi pijačami ter ima na razpolago sloven-
skih in nemških časopisov veliko število.

Priporočilo.

V poučevanje sviranja
na citrah priporoča se gospo-
dičina, katera je napravila preskušnjo v tej
umetnosti in je iz boljše rodbine. Poučuje
doma in v stanovanjih. Plača po dogovoru.

Priporoča se tudi v prepiso-
vanje sekiric (not) po
najnižji ceni.

Naslov pové upravništvo. (3-2)

V obvarovanje zdravja nedvomno
nekaj novega

je uradno koncesijonovana, naravna, umetno
s prosto ogeljno kislino prirejena mineralna
kislá voda

kostrivniški kislí vrelec

(Römerbrunnen)

pri Rogatcu.

Z naravo in umetnostjo srečno spojena,
nedosegljiva, do sedaj v kupčiji še ne se na-
hajajoča zdrava pijača je ta peneča se

mineralna kislá voda,

katera je zdravejša in okusnejša kakor vse
takozvane sifon kisle vode. (23-7)

Na prodaj je v vseh znamenitejših lekarnah,
pri trgovcih ter jo neposredno pošilja oskrbníštvo rim-
skega vrelca, pošta Rogatec-Slatina (Štajersko).

Radenska kislá voda ob vznožji Slovenskih goríc, ne
zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislá voda stoji več kakor jeden dan v odprti posodi, vendar se
peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To
svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislími vodami, katere imajo navadno le
prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se pogubi in razkadi kakor se stekle-
nica odmaši.

Radenska

kislá voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim
bolezni, protinu, kamenci v mehurju,
dalje proti boleznim v želodcu,
mokril, dolgotrajnem kataru
dihal, zlatej žili
in zlate-
nici.

Poskusi dr.jev: Garroda, Biswagera, Cantanija,
Ure-ja so dokazali, da ima litij največjo raztopilno
moč pri sečnokislíh, usednih izločkih, iz česa
se sklepa na najugodnejše učinke Radenske vode.

Kopališče
Radensko.

Kopanje v slatini in v
jeklenici vpliva pose-
bno pri: protinu, bo-
leznih mokril, male-
krvnosti, ženskih bo-
lezni, slabosti itd.

Stanovališča po
ceni. Prospekt
(brezplačno) od ravna-
teljstva:

Kopališče Radenci
blizu Ljutomeru.

Zaloga kisle vode pri: F. Plautzu in M. Kastner-ju v Ljubljani. (20)

FR. CASERMAN,

izdelovalec obleke za gospode,

Šelenburgove ulice Ljubljana Šelenburgove ulice
(nasproti čitalnici)

se priporoča slavnemu občinstvu z mesta
in dežele v

izdelovanje obleke po najnovjšem kroju

po mogoče nizkih cenah; istotako svojo
bogato zalogo raznovrstnega doma-
čega in inozemskega blaga.

Posebno se priporoča prečastiti duhovščini v izde-
lovanje talarjev in razne obleke.

Uzorci so franko na razpolago. (1)

Deller-jev

Edina zaloga in prodaja za
vso Kranjsko pri

J. LININGER-ju

v Ljubljani, Rimska cesta 9.

radgonski

(24-24)

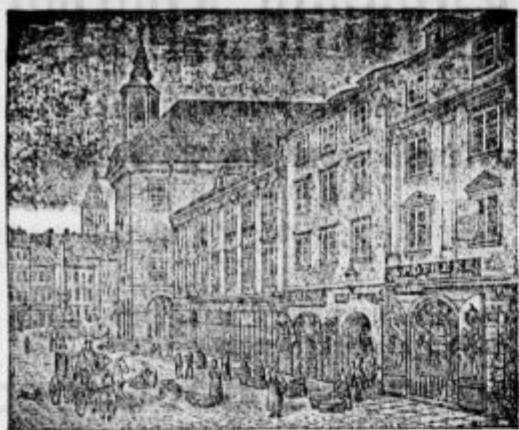
Najboljša namizna okrep-
čujoča pijača.

Zanesljivo zdravilno sredstvo
proti kataru v dihalniku, pre-
hlajenju želodca, zlati žili, pro-
tinu in glavobolu vsled pre-
hlajenja (trganju).

najčistejši alkalični

Ne zamenjati z radensko
kisló vodo.

kislec (kislá voda).

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani
na velikem Mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. Lekarna Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve (in kemična tovarna), v Gradi (na Stajarskem) ena, pa ena v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkóczy** poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: manjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodcu, bitje srea, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istinite marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gion.),

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Malicu“ z zraven stojječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr. tucat 4 gl. 50 kr.

Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratoból, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 gld. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

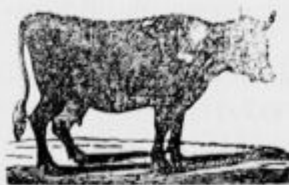
Kričistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, pljučnih in vratih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v križi itd., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvinjenju, tišanju od sedla in oprave, pri sušilu itd. s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hihah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljajo.

Peči iz prstenih snovij

v raznovrstnih oblikah, istotako

štedilna ognjišča

priporoča po najnižji ceni

Fran Jevnikar

& Comp. U. V. (12-8)

Tržaška cesta št. 29 v Ljubljani.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse, te vrste v prodajalnah. (11)

Cenike na zahtevanje.

Ces. kraljevo privil. zavarovalno društvo

AVSTRIJSKI

„PHOENIX“

na Dunaji,

katerega premoženje znaša v a. v.

12 milijonov goldinarjev

zavaruje proti škodi po požaru, sprejema tudi zavarovanja na življenje za vse mogoče slučaje pod jako ugodnimi pogoji.

Zavod je izplačal za dōbe svojega obstanka nad 50 milijonov gld.

Vsakoršna pojasnila daje radovoljno

Glavni zastop za Kranjsko

v Ljubljani

Frančiškanske ulice št. 8 (za frančiškansko cerkvijo).

J. Perhavec.

(5-3)

Andr. Druškovič

trgovina z železnino na mestnem trgu 10,

priporoča po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, štorje za štokadoranje, samokolnice, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši kamniški Portland- in Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi

lepo in močno narejena

štedilna ognjišča

in njih posamezne dele.

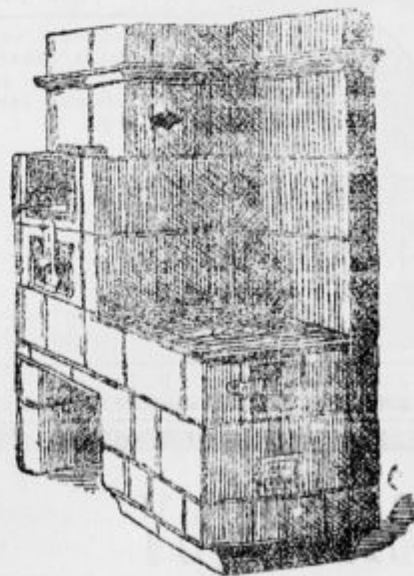
Vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malih urah in majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za izkopane vodnjake, železne cevi in železoliti gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železna okova.

Za poljedelstvo:

(24)

vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno nasajeni plugi in plužna, železne in lesene brane in zobove zanje, motike, lopate, rezovnice, krampe itd.

Tudi se dobiva zmirom sveži dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

Svojo bogato zalogo
raznovrstnih vóz
po najnižjih cenah

priporoča slavnemu občinstvu

Franc Šiška,

kovaški in podkovski master.
Ljubljana, Marije Terezije cesta št. 6,
v Tönniesovi hiši. (5)

Gospodom šolskim predstoj-
nikom in učiteljem

(11)

priporoča

Andr. Druškovič

trgovina z železnino in orodjem
na mestnem trgu 10,

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi
orodja za sadjerejo in obdelo-
vanje sadnih dreves, in sicer:
drevesna strgulja, škarje za go-
senice, ročna lopatica, drevesna
žaga, sadni trgač, dreves. škarje,
cepilnik, cepilnik za mladiče,
cepilni nož, vrtnarski nož in
drevesna ščetka. Orodja so vsa na
lepo popleskani leseni plošči
urejena in po prav nizki ceni.

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočneje
izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi,
štrole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

50% prihranitev goriva (jamčeno).

Izključno o. kr. privilegovane

lončene peči

z združeno zračno kurjavo

patent Lerch & Seidl,

elegantne in po ceni, kakor vse vrste peči s
slepiciami, od najpreprostejših do najelegantnejših,
priporoča najstarejša in največja

tovarna za peči in lončene izdelke
na Kranjskem

August Drelse

v Ljubljani.

(41—10)

„AZIENDA“

avstrijsko-francosko društvo

za zavarovanje proti elementarnim neizgodam in ne-
srečnim slučajem

NA DUNAJI.

Plačani delniški kapital in drugo poroštveno premoženje družbe znaša čez

dva milijona goldinarjev avstrijske veljave.

Pisarna vodstva nahaja se:

na Dunaji, I., Wipplingerstrasse 43.

Zastopništva so:

na Dunaji, v Budapešti, Pragi, Lvovu, Gradci, Inomostu.

„AZIENDA“ zavaruje

proti škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se trebalo pozneje doplačevati. Premije
se odmerjujejo kolikor mogoče cenó in plača za premije se kreditira, ako se želi. Škode se kulantno
likvidirajo in točno izplačujejo.

Zastopnike za one kraje, kjer društvo še ni zastopano, vsprejema in pojasnila v zavaro-
vanji daje

glavni zastop v Ljubljani pri J. Prosenen,

Šelenburgove ulice št. 3.

(2—2)

Katoliška Tiskarna

v Ljubljani, Valvazorjev Trg št. 5

se priporoča preč. duhovščini, dru-
štvom, trgovcem, občinskim uradom
in slav. občinstvu za vsakovrstna v
tiskarsko stroko spadajoča naročila.

OBCNI ZBOR

ljublanske dijaške in ljudske kuhinje

vršil se bode

v sredo, dné 12. junija 1889, ob 6. uri zvečer
v društveni dvorani v poslopji starega strelišča.

Dnevni red:

1. Poročilo o društvenem delovanju v letu 1888/89.
2. Poročilo blagajničarja.
3. Poročilo pregledovalcev računov.
4. Volitev 15 članov v upravni odbor.
5. Volitev pregledovalcev računov.
6. Slučajni predlogi.

(2—2)

Odbor.

Diseldorfske oljnaté
barve v tubah.

Akvarelne barve
moke in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: **Šolski drevored 6** (semenišeno poslopje).
Filijala: **Slonove ulice 10-12**

priporoča slikarjem, dljakom, stavbenim in pohištvenim mi-
zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne
izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

O'jnaté barve v ploševinastih pušicah le najboljše vrste, posebno
pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klgr.
naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne
in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin
prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in
likarskih čopičev in
slikarske patrone.

Specialiteta: Ultramarinmodra in
zelena barva.

Romarski odbor v Ljubljani priredi z milostnim dovoljenjem
Nj. ekscelencije prevzv. gosp. KNEZOŠKOFA pod vod-
stvom preč. gosp. kanonika **AND. ZAMEJCA**

prvo veliko romanje
na božjo pot v

Marija-Celje

(MARIA-ZELL) NA GORENJEM ŠTAJARSKEM

v ponedeljek dne 22. julija tek. leta.

V ponedeljek dne 22. julija 1889 l. ob 7. uri zjutraj se odpelje romarski vlak, ako se oglasi do 15. dne junija 500 romarjev. Na óne, ki se kasneje oglašijo, se ne bo oziralo.

Romarska sv. maša brala se bode zjutraj ob polu 6. uri v cerkvi presvetega Srca Jezusovega v Ljubljani.

Po sv. maši se romarji podajo na kolodvor južne železnice.

Vstop je dovoljen na vseh postajah državne železnice od Ljubljane do Launsdorfa, isto tako od Volšperka (Wolfsberga) do tja ter stane vožnja za tja in nazaj od postaj:

Ljubljana j. k. do Schrambacha	I.	II.	III.	Lužnice do Schrambacha	I.	II.	III.
in nazaj gld.	21.—	16-22	10-50	in nazaj gld.	19.—	14-30	9-40
Vižmarje	20-94	16-10	10-40	Pontabel	19-20	14-50	9-60
Medvođe	20-80	16—	10-30	Zg. Vrate-Megvarje	18—	13-50	8-50
Škofja Loka	20-60	15-71	10-20	Podklošter	17-90	13-30	8-40
Kranj	20-40	15-50	10-10	Berneca	17-50	13-10	8-30
Podnart-Kropa	20—	15-30	10—	Beljak južni kolodvor	17-30	13—	8-24
Lesce-Bled	19-60	15—	9-90	Ozoje	17—	12-80	8-20
Javornik	19-40	14-70	9-70	Feldkirchen	16-84	12-60	8-10
Jesenice	19-20	14-50	9-60	Glanegg	16-64	12-50	8—
Dovje	19—	14-30	9-40	Sv. Vid ob Glani	16-44	12-30	7-90
Kranjska Gora	18-80	14—	9-10	Glandorf	16-34	12-20	7-80
Rateče	18-60	13-80	8-92	Launsdorf	16-14	12—	7-60
Trbiž	18-30	13-60	8-60	Celovec	16-60	12-40	7-80
Žabnica	18-60	13-80	8-92	Gospa Sveta	16-40	12-20	7-66
Ugoviče	18-80	14-3	9-10	St. Pölten do Dunaja	2—	1-50	1—

Glavne postajne proge Pontafel-Schrambach so te-le: Trbiž, Beljak, Glandorf, Launsdorf, Št. Mihelj, Selzthal, Hieflau, Kleinreifling, Amstetten, Pöchlarn, St. Pölten, Schreimbühl in Lilienfeld.

Romarski listki se dobivajo pri preč. gosp. kanoniku And. Zamejcu, v **Katoliški Bukvarni** in pri gospej Jos. **Erzin** v Kravji dolini št. 7. Vožnina se takoj plača ter pové postaja, kjer želi romar vstopiti.

Romarski listi se bodo osem dni pred odhodom zamenjali z vožnim listom (Fahrkarte), zatoraj naj vsakateri romarski list skrbno hrani. Le oni romarji, kateri se izkažejo z romarskim listom, dobili bodo železniške vožne liste. Ako želi kdo več romarskih listov, obrne naj se naravnost do preč. gosp. kanonika And. Zamejca.

Romarji bodo obedovali na postaji v Glandorfu. — Vožni listi imajo veljavo dvajset dni pri poštnih vlakih.

Romarji, ki se pripeljejo po južni železnici katere koli postaje do Ljubljane, od koder se vlak odpelje, naj porabijo take vlake, ki dospéjo **skrajni čas do 6. ure 22. dne julija zjutraj**. To vožnino plačajo romarji na svoj lastni račun.

Vožni list naj vsak skrbno hrani.

Pri povračanju z romanja domov dovoljeno je trikrat, kjerkoli si bodi, vožnjo pretrgati, vendar pa morajo romarji to javiti dotičnemu službujočemu uradniku na postaji. Romarjem, kateri si želijo Dunaj ogledati, dovolila je državna železnica od postaje St. Pölten nastopne cene, ktere plača dotičnik pri železnični blagajni v St. Pöltenu za tje in nazaj:

I. razred gld. 2—, II. razred gld. 1-50, III. razred gld. 1—.

OPOMBA: Ako se želi kdo voziti od Schrambacha do Marija-Celja, naj blagovoli to naznaniti, ko se oglasi za romanje. — Vožnja po železnici od Ljubljane do Schrambacha — skozi Kranjsko, Koroško, Štajersko, Zgornje in Spodnje Avstrijsko — bo trajala 21 ur. — Vožnja od železnice do Marija-Celje — 8 ur datjave — bo stala 1 gld. 60 kr. tja, nazaj pa 3 gld.; od železnice do Tirnice pa 40 kr. Vozov se bo preskrbelo za toliko romarjev, kolikor se jih bo posebej oglašilo pri nakupovanju romarskih listov. V Marija-Celji se bodo romarji mudili 1½ dne.

(2-2)

Romarski odbor.

Oglasila za romanje naj se prej ko mogoče naznanijo.

Pojasnila daje radovoljno preč. g. kanonik AND. ZAMEJC.